30/10/2568 บันทึก การถูกฆาตรกรรมปิดปาก โดย
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
24/08/2568 เมื่อข้าพเจ้า แจ้งร้องเรียน ออนไลน์ไปยัง
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่า

" พื้นที่ที่ข้าพเจ้าอยู่อาศัย มีการลักลอบนำแรงงานเถื่อนต่างด้าวลักลอบเข้าเมืองแบบผิดกฎหมายชาวพม่า เข้ามาใช้แรงงานจำนวนมากในพื้นที่ชุมชนที่ข้าพเจ้าอาศัย 36 ม.7 ต.แม่ท้อ อ.เมืองตาก จ.ตาก และชุมชนใกล้เคียงด้วย จำนวนแรงงานมีหลายพันคน จำนวนคนในชุมชน3-4ชุมมีคนกระทำผิด(พ่อเลี้ยง)จำนวนมาก ทำเป็นขบวนการใหญ่ นำโดย ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วย อบต. ทำหน้าที่จัดแจง จัดการ อย่างเป็นระบบ และผู้ใหญ่บ้านทำหน้าที่เก็บเงินรายเดือนแรงงานผิดกฎหมาย 200บาท/หัว/เดือน แล้วส่งต่อ แต่ไม่ทราบส่งต่อให้ใคร ขอให้ส่วนกลาง นำสืบ และปกปิดข้อมูลส่วนตัวข้าพเจ้า"

แต่สิ่งที่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทำ คือ แจ้ง

ข้อมูลข้าพเจ้า ไปยังส่วนท้องถิ่น ส่วนท้องถิ่น แจ้งข้อมูลของข้าพเจ้า ไปยัง ฝายพลเรือน คือ ผู้ใหญ่บ้าน

28/10/2568 08:00 ผู้ใหญ่บ้าน ส่งผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านมาสอบถามข้าพเจ้าที่บ้าน ว่า ข้าพเจ้าร้องเรียนแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายที่พวกตนเลี้ยงดูปูเสื่อเอาไว้ใช้แรงงาน ใช่หรือไม่ ? ข้าพเจ้า ตอบว่าใช่ แล้วผู้ช่วยผู้ช่วยผู้ใหญ้บ้านแจ้งว่า ตอนเย็นเชิญไปคุยที่บ้านผู้ใหญ่ ข้าพเจ้าปฎิเสธ แล้วผู้ช่วยก็กลับไป

28/10/2568 09:00 ข้าพเจ้ารู้ทันที สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เปิดเผยข้อมูลส่วนตัวของข้าพเจ้า แก่ส่วนท้องถิ่น และส่วนท้องถิ่น เผยชื่อข้าพเจ้าแก่ส่วนพลเรือน สาวนพลเรือนถึงส่งคนมาข่มขู่คุกคามข้าพเจ้าถึงที่บ้าน แม้นคำพูดจาไม่มีทะเลาะใดๆ แต่นี่คือการถูกข่มขู่คุกคามแน่นอน

28/10/2568 10:00 ข้าพเจ้ารู้ได้ทันทีว่าตนตกเป็นเป้านิ่งการวางแผนฆาตรกรรมเพื่อปิดปาก เรื่องการคอรัปชั่นของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ซึ่งในตอนแรก

ที่ร้องเรียนไป คิดว่า ส่วนกลางไม่เกี่ยวข้อง แต่ส่วนกลางคือ ตัวการใหญ่ที่สั่งให้ส่วนท้องถิ่นเก็บส่วยจากฝ่ายพลเรือน) ข้าพเจ้าจึงเข้าเว็บไซต์สำนักงานปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ แล้ว แจ้งเรื่องที่เกิดขึ้นโดยสังเขป แปะไว้ที่ เวบไซต์ของ ปปช. ด้วยความหวังลมๆแล้งๆ ว่าหากข้าพเจ้าถูกฆาตรกรรมไปแล้ว จะมีการนำสืบ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ถึงการ คอรัปชั่นที่เกิดขึ้น และการฆาตรกรรมประชาชนผู้บริสุทธิ์ ที่ตกเป็นเหยื่อ กับดัก การรร้องเรียน ออนไลน์ที่เปิดให้คนร้องเรียน เพื่อ หาคนดีที่ร้องเรียน และปิดปาก ประชาชนผู้บริสุทธิ์เหล่านั้น เพื่อ รักษา องค์กรตำรวจ การคอรัปชั่นขององค์กรเอาไว้

28/10/2568 19:00 ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน และ ญาติของผู้ช่วยอีก1คน มาหาที่บ้านอีกรอบ จะเชิญข้าพเจ้าไปที่บ้านของ ญาติผู้ช่วยคนนั้น เพื่อ "ทุกคนช่วยกันคิดแก้ไข แล้วไปขออภัยผู้ใหญ่บ้าน" ข้าพเจ้าปฏิเสธ (คิดในใจ ใครควรปรับปรุง ใครควรขอโทษใครกันแน่) ญาติผู้ช่วยคนนั้น จึงบอกว่า หากไม่ไปคุยที่บ้านเขาเกิดอะไรขึ้น เขาไม่รับผิดชอบใดๆ(ความหมายคือ จะ

ปล่อยปาก ให้ผู้ใหญ่บ้าน และญาติพี่น้องของผู้ใหญ่บ้าน มาฆาตรกรรมข้าพเจ้าได้ โดยที่พวกเขาไม่รับผิดชอบใดๆ) ข้าพเจ้าจึงตอบไปว่า ข้าพเจ้าจะรับผิดชอบตัวข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้าจะหาทางปกป้องตนเอง เองคนเดียว

เมื่อการเกลี้ยกล่อมข้าพเจ้าให้ออกจากบ้านตนเองไปที่อื่น ไม่สำเร็จ ทั้งตอนเช้า และตอนค่ำ (ข้าพเจ้าระวังตัวมาก) ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ทำอะไรไม่ได้ จึงเสนอให้ยุติเรื่องราวทั้งหมด แล้วผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน จะไปแจ้งแก่ผู้ใหญ่บ้านเองว่าทั้งสองฝ่ายยุติเรื่อง (ผู้ใหญ่บ้านเป็นพี่เขยแท้ๆของผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน) ข้าพเจ้ารับปาก ทั้งคู่จึงกลับไป

29/10/2568 13:00 มีพัสดุ จากส่วนท้องถิ่น ข้าพเจ้าเกรงว่าจะมีการใส่สารพิษมากับซองภายในซอง ไม่อยากจะเปิด แต่ก็จำใจต้องเปิดดูเนื้อหาข้างใน จึงนำพลาสติกมาคลุมมือ ป้องกันการสัมผัสกับซองและเอกสารข้างในตรงๆ เนื้อความกล่าวว่า ส่วนท้องถิ่นตรวจหมดแล้ว ไม่พบการกระทำผิด ไม่พบผู้กระทำผิด

ให้ยุติเรื่อง ข้าพเจ้ารู้ทันที ว่าคือคำสั่งให้ปิดปาก ก็อยากจะทำตาม แต่สายเกินไปเสียแล้ว ส่วนท้องถิ่น ไม่ปิดเรื่อง แจ้งฝ่ายพลเรือน และฝ่ายพลเรือน มาคุกคามข้าพเจ้าก่อนหน้านี้1วันแล้ว และหลังจากรู้สึกถึงการข่มขู่คุกคาม ข้าพเจ้าก็พัฒนาเรื่องงไปองค์กรที่2,,3,4แล้ว ก่อนที่จะได้รับการติดต่อใดๆ จากส่วนกลางหรือส่วนท้องถิ่น

29/10/2568 14:00 ข้าพเจ้าตัดสินใจโทรไปสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อแจ้งสิ่งที่เกิดขึ้น ส่งต่อ จเรตำรวจ ส่งต่อภาค6ไม่มีคนรับ โทรกลับจเรตำรวจอีกรอบ แจ้งว่า " จากการที่ข้าพเจ้าร้องเรียน ส่วนกลางมีการเปิดเผยข้อมูลส่วนตัว แก่ส่วนท้องถิ่น ส่วนท้องถิ่น แจ้งแก่ฝ่ายพลเรือน ฝ่ายพลเรือน มาคุกคามถึงที่บ้าน ข้าพเจ้าจึงได้พัฒนาเรื่องไปยัง ปปช. เรียบร้อยแล้ว และการติดต่อจากส่วนท้องถิ่นเอกสารอย่างเป็นทางการค่อยมาถึงหลังจากนั้น 1วัน ไม่ใช่ว่าข้าพเจ้า ไม่ยุติเรื่องหลังจากรับเอกสารอย่างเป็นทางการ ขอให้ส่วนกลางรับรู้ไว้ (แม้นจะเป็นการกระทำที่ดูโง่เขลา ในการแจ้งคนผิด ต่อหัวหน้าคนผิดที่เป็นคนผิดเช่นกัน แต่ก็ต้องแจ้ง

ไม่ได้คาดหวังว่า การถูกวางแผนฆาตรกรรมจะยกเลิก หยุดใดๆ ไม่ว่าการฆาตรกรรมเพื่อปิดปากข้าพเจ้า จะกระทำโดย ส่วนกลางเอง ส่วนท้องเอง ฝ่ายพลเรือน ไม่ว่าจะเป็นใครในขบวนการจากทั้ง3ส่วน แต่คิดว่ามาแน่ การฆาตรกรรม จะถูกดำเนินไปเพื่อปิดปากข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าจึง เขียนพินัยกรรม

พินัยกรรม

หากข้าพเจ้าถูกฆาตรกรรม จนเสียชีวิต

ให้นำร่างข้าพเจ้าไปฌาปนกิจที่วัด

ไม่อนุญาตให้นำร่างข้าพเจ้าจัดทำพิธีตามประเพณีม้ง

ไม่อนุญาตให้นำร่างข้าพเจ้าจัดทำพิธีตามศาสนาคริสต์ม้ง

ข้าพเจ้ามีเงินเบิกค่าทำศพของประกันสังคม

50,000บาท

หลังข้าพเจ้าเสียชีวิตให้นำบัตรประชาชน,ทะเบียนบ้าน,ใบมรณบัตร

ไปทำเรื่องเบิกที่ประกันสังคม จังหวัดตาก

29 ต.ค. 2568

พาชัย วรทวีธนาโชติ

29/11/2568 09:20

ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านคนเดิม เป็นน้องเมียผู้ใหญ่บ้าน ฝากจดหมายให้คนชราคนนึง เอามาให้ข้าพเจ้า และแจ้งข้าพเจ้าว่า ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝากมาให้ ข้าพเจ้าจึงเปิดออกดู และแจ้งกับคนที่นำมาให้ว่า ในเมื่อผู้ช่วยไม่รักษาคำมั่นสัญญาว่าให้ยุติเรื่อง ข้าพเจ้าก็ไม่อาจหยุดนิ่งได้ เนื้อความ คือ ทาง

สถานีตำรวจภูธรแม่ท้อ เชิญตัวข้าพเจ้าให้ถ้อยคำที่สถานีตำรวจภูธรแม่ท้อ ภายในวันที่ 1ธันวาคม2568 หากไม่ไป แสดงว่าข้าพเจ้าไม่ประสงค์ให้ถ้อยคำต่อผู้ตรวจสอบข้อเท็จจริง ลงชื่อ พันตำรวจเอก เจษฎา ท่าโพธิ์ ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรแม่ท้อ

ข้าพเจ้าไปสวน กลับมาเวลา 18:00 และพัฒนาเรื่อง ไปยังหน่วยงานต่างๆ เท่าที่ข้าพเจ้าจะติดต่อได้ ให้มากที่สุด

---- ย้อนเรื่องราวทั้งหมด---

ขอลงบันทึกประจำวัน ทิ้งไว้ ไม่ประสงค์แจ้งความ

เป็นข้อมูล ที่จะตั้งใจ จะให้การในชั้นศาล แต่ ตนเอง อาจกลายเป็นศพก่อน และไม่มีโอกาสให้การในสิ่งต่อ

ไปนี้ จึงขอให้ข้อมูลนี้ไว้ เผื่อไม่มีโอกาสได้พูดเพื่อตนเองและบิดา

--ข้อมูล การถูกกระทำ ตั้งแต่ อดีต จากกลุ่มคน

1.--35ปีที่แล้ว ตอนข้าพเจ้าอายุ8ขวบ ขณะที่ในหมู่บ้าน ใกล้งานปีใหม่ ทุกบ้านมักจะมีงานเลี้ยงกินเหล้าบ้านข้าพเจ้าก็มีงานเลี้ยงกินเหล้า คนเต็มบ้าน มารดาข้าพเจ้า นั่งกับพื้นสับหมูในบ้านตนเอง นาย ซัวหว่าง แสงท้าว เมาจากบ้านไหนไม่รู้ และเดินเข้ามาในบ้านด้วยอาการเมามาย และได้เตะเข้าที่หลังมารดาข้าพเจ้า พร้อมต่อยเตะหลายครั้ง ซึ่งคนที่อยู่ในบ้านในงานเลี้ยง ทุกคนเห็นเหตุการณ์ และเข้ามาห้าม สุดท้ายเรื่องราวใหญ่โต แต่ ไม่มีใคร เป็นพยาน บิดาข้าพเจ้าต้องต่อสู้ลำพังอย่างยาวนาน เพื่อให้ชดใช้ค่าเสียหายที่เกิดขึ้น ทั้งไปโรงพัก ทั้งไปศูนย์สงเคราะห์ชาวเขา(ชื่อเดิม)(ชื่อใหม่ ศูนย์ฯพัฒนาความมั่นคงของมนุษย์)ที่นายซัวหว่างทำงานอยู่ ทั้งไปหานายอำเภอ

อาการมารดาข้าพเจ้าคือ หน้าตาบวมช้ำ กระดูกสันหลังหัก ต้องผ่าตัด ตอนนั้นครอบครัวข้าพเจ้ารากหญ้ายากจนมากไร้การศึกษาไร้น้ำไร้ไฟฟ้าไร้แม้แต่ห้องน้ำและมารดาข้าพเจ้าต้องรักษาผ่าตัดหลังเรื่อยๆตลอด35ปี ข้าพเจ้าในวัย8ขวบ ที่ต้องทำหน้าที่หุงข้าวทำกับข้าวให้สะอาดๆตามคำแนะนำของคุณครูประถมเพื่อไม่ให้มารดาข้าพเจ้าอาเจียนเวลาทาน เรื่องนี้ยังคงอยู่ในความทรงจำเสมอเพราะข้าพเจ้าทำหน้าที่นี้อยู่หลายปี

2.--5ปีก่อน บิดาข้าพเจ้าถูกฆาตรกรรม คดีปิดไม่ได้จับคนทำไม่ได้ ทุกคนในบ้านล้วนกล่าวโทษด่าว่าข้าพเจ้าเป็นต้นเหตุให้ทะเลาะกับเพื่อนบ้าน ชื่อ นายบัวยิ่ง แซ่ว่าง เรื่องเส้นทางเข้าบ้าน ที่ใช้ร่วมกัน บ้านข้าพเจ้าอยู่ใน และเพื่อนบ้านที่สงสัยว่ากระทำการฆาตรกรร อยู่ปากทาง ทั้งจอดรถขวางทิ้งไว้บ่อยครั้ง ทั้งชักร่องน้ำให้ไหลมาทางบ้านข้าพเจ้าที่ต่ำกว่า หนักสุดคือตั้งวงกินเหล้ากลางทาง ไม่ใช่แค่ครั้งเดียว วงพ่อ วงลูกหลายต่อหลายครั้ง จนข้าพเจ้าทนไม่ไหว เลยจะทำทางแยกออกมาต่างหาก แต่เพื่อนบ้านบอกว่าที่ตรงที่

จะทำแยกใหม่นั้นเขาจับจอง ตกลงกันไม่ได้ ตำรวจมาไกล่เกลี่ยก็ไม่ได้ คุยด้วยกฎหมู่ บิดาข้าพเจ้าไม่ยอม เพราะครอบครัวข้าพเจ้า ไม่มีญาติ เป็นครอบครัวเดียวที่ไม่มีญาติ ต่างคนต่างไม่ยอม สุดท้ายบิดาข้าพเจ้า จึงตัดสินใจจะไปแจ้งนายอำเภอ มาตัดสิน พอได้ยินว่าจะแจ้งนายอำเภอ เท่านั้นแหล่ะ เพื่อนบ้านยอม ผู้ใหญ่บ้านผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกอบต.ในหมู่บ้าน ที่ล้วนเป็นเครือญาติ กับเพื่อนบ้าน ยอมกันหมด จบเรื่อง.. บิดาข้าพเจ้าทำทางแยกส่วนตัวออกมา(ทั้งที่ทางเส้นเดิมบิดาข้าพเจ้า ก็เป็นคนทำ และเพื่อนบ้านค่อยมาอาศัยตรงปากทางนั้นในภายหลังจากที่มีเส้นทางแล้ว พื้นที่ที่ข้าพเจ้าอยู่ ไม่ว่าหมู่บ้านหรือที่ทำการเกษตรของทุกครัวเรือนล้วนเป็นที่มือเปล่าไม่มีโฉนด ใครหมู่มากคนนั้นจับจองได้มาก เวลาแย่งกันก็ใช้กฎ ใครหมู่มาก คุยตกลง แบบกฎหมู่เอาทุกเคส แต่ครอบครัวเดี่ยวไร้ญาติแบบข้าพเจ้า จึงถูกกระทำดังที่กล่าวแล้วกำลังกล่าว และกำลังจะกล้าวต่อไป 📌แต่ ไม่จบจริง 3ปีถัดมา บิดาข้าพเจ้าถูกฆาตรกรรมนอกพื้นที่ เพื่อเบี่ยงประเด็น นั่นคือสาเหตุที่คดีปิดไม่ได้

3.--ช่วงปลายปี 2567 ที่ผ่านมา สุนัขเพื่อนบ้าน ชื่อ นาย ธิ แซ่ว่าง ลูกคนที่5ของนายชงเก๊า แซ่ว่าง มากัดมารดาข้าพเจ้า ในบ้าน ตรงประตูบ้าน เจ้าของมาขอขมา จ่ายเงิน 200 บาท ข้าพเจ้าจะแจ้งความเอาเรื่องฟ้องร้องให้ถึงที่สุด แต่มารดาข้าพเจ้ามีความหวาดกลัวกลุ่มนี้อย่างมากตั้งแต่บิดาถูกฆาตรกรรม จึงไม่ให้ฟ้องให้เงียบ

---ความสัมพันธ์ของกลุ่มคน ที่ต้องสงสัย

1.กลุ่มนายบัวยิ่ง แซ่ว่าง มีบิดาชื่อ นาย เล่า แซ่ว่าง ผู้เข้าร่วมกบฎคอมมิวนิสต์ ถูกสังหารในสงครามคอมมิวนิสต์,นายเล่า มีน้องชายที่เข้าร่วมคอมมิวนิสต์แต่รอด และนำกลุ่มออกจากปาจากขบวนการคอมมิวนิสต์ เข้ามาอยู่ในหมู่บ้านเป็นกลุ่มสุดท้าย ชื่อ นาย ชงเก๊า แซ่ว่าง เฉลียวฉลาดหลักแหลม มีทักษะคอมมิวนิสต์ครบครัน ถ่ายทอดสู่รุ่นลูกหลานให้ทุกคนในกลุ่มการยิงปืนการล่าวิชาอาคมการพูดเจรจา

ฯลฯ แต่เมื่อ22ปีที่แล้ว ด้วยความเก่งกาจของ นายชง เก๊า แซ่ว่าง ได้ไปทำงาน อบต. จำไม่ได้ว่าเป็นถึงนายก อบต.ด้วยหรือไม่ และเกิดความขัดแย้ง ไม่รู้ราย ละเอียดว่าเรื่องผู้หญิงหรือเรื่องงานอบต. แต่ถูกอุ้มหาย สาบสูญ หาไม่เจอจนทุกวันนี้,นายชงเก๊า แซ่ว่าง มีน้อง เขย 2คน น้องเขยคนที่หนึ่ง นาย จ๊งเย๊ะ แซ่ย่าง มี ลูกชายหลายคน ที่สนิทสนมกับ นาย บัวยิ่ง แซ่ว่าง ซึ่ง3คนโตที่มีความสำคัญ ต่อความสงสัยของข้าพเจ้า คือ คนโตนายเน้ง แซ่ย่าง คนรองนายเย้ง แซ่ย่าง คน ที่3นายคัว แซ่ย่าง,น้องเขยคนที่สอง คือ นาย ซัวหว่าง แสงท้าว ผู้ที่ทร้ายร่างกายมารดาข้าพเจ้าจนกระดูกสัน หลังหัก ในรุ่นลูกหลานนั้น ไม่สนิทกับกลุ่ม นายบัวยิ่ง แซ่ว่าง เพราะอยู่ห่างออกไป และ มีกลุ่มของตน คือ กลุ่มแสงท้าว ซึ่งเป็นกลุ่มใหญ่ที่สุดในหมู่บ้าน และ ผู้ใหญ่บ้านที่ข้าพเจ้าร้องเรียนนั้น อยู่ในกลุ่มแสงท้าวนี้ ตัวผู้ใหญ่ เป็นเขยของกลุ่มนายบัวยิ่ง แซ่ว่าง ด้วย, นาย ชงเก๊า มีพี่ชายคนโตอีกคนที่ออกมาพร้อมกัน ชื่อนาย ล่าฝั่ว แซ่ว่าง เสียชีวิตหลายปี จากอาการชราและยา เสพย์ติด ลูกหลานนายล่าฝั่ว แซ่ว่าง แยกไปอยู่คนละ หมู่บ้านและทั้งครอบครัวติดสิ่งเสพย์ติด,และอีก

ครอบครัวที่ ออกพร้อมกับ นายชงเก๊า แซ่ว่าง คือ นาย จ๊งจื้อ แซ่ว่าง พ่อนายจ๊งจื้อ แซ่ว่าง และพ่อนาย ชงเก๊า แซ่ว่าง เป็นพี่น้องกัน และ ลูกสาวนายจ๊งจื้อ แซ่ว่าง แต่งงาน กับ ผู้ใหญ่บ้าน คนปัจจุบัน ใช้ชื่อตาม พ่อตา ว่า นาย จ๊งจื้อ แสงท้าว

..นี่คือประวัติคร่าวๆทั้งหมดของกลุ่ม ที่กระทำต่อครอบครัวข้าพเจ้าตั้งแต่อดีตยันปัจจุบัน

---ผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ตอนเริ่ม เรื่องขัดแย้งเส้นทาง

1.นายบัวยิ่ง แซ่ว่าง คู่กรณีต้นตอสงสัย

2.นายจ๊งจื้อ แสงท้าว ผู้ใหญ่บ้าน พี่เขย

3.นาย ยาง แซ่ว่าง ลูกชายคยโตของนายชงเก๊า แซ่ว่าง ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ณ ขณะนั้น ออกแล้ว

4.นาย เย้ง แซ่ย่าง ลูกพี่ลูกน้อง ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ณ ขณะนั้น ออกแล้ว

5.นายโต้งป๋อ แซ่ว่าง ลูกชายคนที่2ของนายจ๊งจื้อ แซ่ว่าง ลูกพี่ลูกน้อง และเป็นน้องเมียแท้ผู้ใหญ่บ้าน ณ ปัจจุบันขึ้นเป็นผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน

6.นายชงจ่าง แซ่ท้าว สมาชิกอบต. เป็นพี่เขยแท้ๆ นาย ยาง แซ่ว่าง

7.นาย เล่า แซ่ท้าว ผู้ช่วยผู้ใหญ่ มีความสัมพันธ์ห่างๆ กับทั้งกลุ่ม แต่ เป็นคนที่เดินข่าวสารระหว่างผู้ขัดแย้ง เป็นผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ทั้งตอนนั้น จนถึงตอนนี้

กลุ่มคนนี้ กลัวบิดาข้าพเจ้าเปิดโปง เรื่อง แรงงานเถื่อน

ผิดกฎหมาย ที่กลุ่มนี้เป็นแกนนำ ในการจัดการ

เพราะข้าพเจ้ากับบิดาดิ้นทุกทาง ที่เป็นไปได้

จึงได้สังหารฆาตรกรรมปิดปากบิดาข้าพเจ้า เพื่อให้ทุกคนในครอบครัว หวาดกลัว และ ก็ได้ผล ทุกคนในครอบครัวหวาดกลัว ไม่กล้าเอ่ยปากพูดใดๆ เกี่ยวกับนายบัวยิ่ง แซ่ว่าง แถมทุกๆคนในหมู่บ้าน สมน้ำหน้าบิดาข้าพเจ้าผู้ซึ่งถูกฆาตรกรรม และรังเกียจครอบครัวข้าพเจ้าดั่งสุนัข ฟังดูเหลือเชื่อ แต่คือความจริง ไม่ต่างจาก คดีที่พรมพิราม ไม่ต่างจากข่าวที่ภาคใต้ ชาวเขาชาติพันธุ์ มีความเป็นแบบนั้น รวมหัวกันก่อความผิดแบบที่เคยทำมาแล้ว สมัยกบฎคอมมิวนิสต์ แนวคิดของพวกแม้วคือ จะสถาปนากษัตริย์ของตนเองขึ้นมา โดยพวกคอมมิวนิสต์บอกว่า หากรบชนะ จะยกแบ่งแผ่นดินให้ปกครองตนเอง นั่นคือสาเหตุหลักที่ พวกแม้ว ก่อกบฎสมัยคอมมิวนิสต์ .. เมื่อข้าพเจ้ากลับมาเห็นคนทั้งหมดกระทำแบบนี้ ข้าพเจ้าจึงตัดสินใจแขวนชีวิตตนเองแลกกับความยุติธรรมเพื่อตนเองและบิดา เรื่องฆาตรกรรมบิดาข้าพเจ้า แรงจูงใจถูกบิดประเด็นไปยัง

เรื่องความขัดแย้งในคดีเก่าที่ถูกจองจำอย่างยาวนาน ซึ่งน้ำหนักการฆาตรกรรมนั้น แทบไม่มี เพราะบิดาข้าพเจ้าปฎิเสธ เลยถูกจองจำตลอดชีวิต และได้รับอภัยโทษเมื่อผ่านไป 25ปีจนชรา ,อีกประเด็นคือความขัดแย้งตรงพื้นที่ที่ถูกฆาตรกรรม ซึ่งน้ำหนักน้อย เพราะพื้นที่ตรงนั้น ต่างคนต่างมีหนังสือเอกสารกรรมสิทธิ์ การมีปากเสียงเล็กๆถือเป็นปกติ เพราะยีซังไวก็ต้องยืนตามเอกสารสิทธิ์ ไม่ได้เป็นเรื่องใหญ่โตเหมือนเรื่องที่เกิดกับ นาย บัวยิ่ง แซ่ว่าง

---พอมีเรื่อง คุยกันจบ(ไม่จริง) บิดาข้าพเจ้า ทำทางใหม่ ผ่านไปสองเดือน ข้าพเจ้ารู้ว่าตนเองถูกติดตามถูกสะกดรอย ข้าพเจ้า จึงออกจากบ้านไปทำงานหลายปี เพื่อหลบหน้า ช่วงโควิดพอดี แต่ผล คือ สัจจะไม่มีในหมู่โจร บิดาข้าพเจ้าถูกสังหารฆาตรกกรมปิดปาก และตอนนี้ ข้าพเจ้า กำลังจะกลายเป็น คนที่2ที่จะถูกกลุ่มนี้สังหารฆาตรกรรมปิดปาก

07/01/2569 ร้อง ปปช,DSI,กระทรวงแรงงาน,ฝ่ายความมั่นคงทางทหาร,สำนักปลัดนายกรัฐมนตรี

ด้านล่างคือ ข้อของสำนักปลัดนายกรัฐมนตรี

นร02690000852

7มกราคม 2569 16.37

ประเภทเรื่อง กล่าวโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัด สำนักงานตำรวจแห่งชาติทุจริต

วัตถุประสงค์ ร้องเรียน/ร้องทุกข์

สถานะ รอผลการพิจารณาของส่วนราชการที่รับผิดชอบ

เนื้อหาของเรื่อง ขอให้ตรวจสอบการเปิดเผยข้อมูลการร้องเรียน ซึ่งเข้าข่ายการทุจริตคอรัปชั่น ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สรุปผลการพิจารณา สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีส่งเรื่องให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (สำนักงานจเรตำรวจ) เพื่อพิจารณาตามหน้าที่และอำนาจ

ระยะเวลาดำเนินการ

กำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จ15วันทำการ

ครบกำหนดแล้วเสร็จภายใน28มกราคม 2569

ทั้งนี้เป็นไปตามเงื่อนไขการให้บริการของแต่ละหน่วยงาน

การดำเนินการ

7มกราคม 2569 16.37 แจ้งเรื่อง

วันที่7มกราคม 2569 เวลาประมาณ 16.14 น. ได้ติดต่อกลับผู้ร้องเพื่อยืนยันประเด็นการแจ้งเรื่อง ซึ่งผู้

ร้องประสงค์ให้ทำการตรวจสอบว่าเหตุใดจึงมีการเปิดเผยข้อมูลผู้ร้องเรียน มีการทุจริตคอรัปชั่นหรือไม่ โดยผู้ร้องยืนยันการร้องเรียน พร้อมทั้งยินดีเปิดเผยข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการต่อไป

12มกราคม 2569 12.37 สำนักปลัดนายกรัฐมนตรีแจ้งผู้ร้องทราบการดำเนินการ ตามหนังสือ นร 0105.3/04175ลว. 12 ม.ค.69

...รอผล 28/01/2569

29/01/2569 เลยกำหนดแล้วเสร็จที่ทางสำนักปลัดนายกรัฐมนตรี กำหนดไว้ 28/01/2569 มา1วัน จึงได้โทรไปสอบถามกับทางสำนักปลัดนายกรัฐมนตรี เบอร์1111 ผลดังที่บันทึก

29/01/2569 12.00 โทร 1111 โทรคุย 9นาที พนักงานคนที่1โอนสายฝ่ายรับเรื่อง พนักงานคน

ที่2สอบถามชื่อสกุลเลขที่รับเรื่องแจ้งว่าส่งเรื่อง สตช.รอการแจ้,กลับ แต่ข้าพเจ้า แจ้งว่าเลยกำหนด ที่ทางสำนักปลัดนายกรัฐมนตรีแจ้งมา1วันแล้ว จะให้ข้าพเจ้ารอแบบไม่มีกำหนด1เดือน1ปี รอเรื่อยๆ นั้นคงเป็นไปไม่ได้ พนักงานคนที่2บอกให้รอสายเดี๋ยวจะโอนให้ฝ่ายที่รับเรื่องโดยตรง และข้าพเจ้าถือสายรอไม่ถึง1นาที แต่กลับถูกวางสายใส่

12:10 โทรอีกรอบ พนักงานคนที่1ข้าพเจ้าแจ้งเรื่องว่าเมื่อครู่ตนเองถูกวางสายใส่ โทรมาอีกรอบเพื่อติดต่มเรื่อง พนักงานคนที่1จึงโอนให้พนักงานคนที่2ชื่อน.ส เบญจพร เการัมย์ แจ้งถึงความล่าช้าที่เกิดขึ้น ทั้งที่เลยกรอบเวลา28/01/2569มา1วันที่ทางสำนักปลัดนายกรัฐมนตรีกำหนด ซึ่งส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของข้าพเจ้าซึ่งรอไม่ได้ ข้าพเจ้าจึงแจ้งว่า เมื่อฝ่ายบริหาร แช่แข็งเรื่องของข้าพเจ้า การร้องเรียนต่อ สตช.และถูกเปิดเผยข้อมูล การร้องต่อสำนักปลัดนายกรัฐมนตรี ถือเป็นการอุทธรณ์ต่อฝ่ายบริหารแต่ฝ่ายบริหารไม่สามารถหาข้อสรุปให้ข้าพเจ้าได้ ข้าพเจ้าจะใช้สิทธิพลเมือง นำเรื่องส่งฝ่ายตุลาการ

ศาลปกครอง เพื่อให้ ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปชี้แจงที่ศาลปกครองถึงเรื่องที่เกิดขึ้น

..

06/02/2569 05:30 ผู้ใหญ่บ้านหมู่7 ประกาศหลายเรื่อง 1ในนั้น คือ ตัวผู้ใหญ่บ้านเปลี่ยนเบอร์โทรศัพท์ ข้าพเจ้าครุ่นคิดทั้งวัน ถึงการขยับตัวของผู้ถูกร้องเรียน 19:30 ข้าพเจ้าตัดสินใจ ยื่นฟ้อง

08/02/2569 18:00 ร่างฟ้องเสร็จ คาดว่าจะส่งไปรษณีย์ ยื่นฟ้อง ทันที วันที่ 09/02/2569

และบันทึกนี้จะบันทึกต่อไป เรื่อยๆ ตามลำดับเหตุการณ์แห่งคดี

09/02/2569 ยื่นฟ้องศาลปกครองพิษณุโลก ส่งผ่านไปรษณีย์09/02/2569

10/02/2569 11:48 055909550 โทรมาไม่ได้รับ ไป

สวนไม่มีสัญญาณไม่ได้พกมือถือไป

13/02/2569 10:26 โทรกลับไปสอบถาม รับคำชี้แจงต่างๆจากพนักงานศาลปกครอง5

หมายเลขรับพิจารณาคดีดำที่19/2569

14/02/2569 13:50 รับเอกสารจากไปรษณีย์ตอบกลับ หมายเลขคดีดำที่ 19/2569

17/02/2569 16:22 ส่งคำขอร้องยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล และคำร้องขอคัดค้านการส่งพยานหลักฐานให้แก่ผู้ถูกฟ้องที่1และหย่วนงานในสังกัดหรือบุคคในกำกับดูแลตรวจสอบ

18/02/2569 20.20 นายบัวผ้า แซ่ว่าง กับ นายซื่อ แซ่ว่าง(อาแท้ๆของข้าพเจ้า) มาจากอำเภอพบพระ มาหาข้าพเจ้า ข้าพเจ้าถามว่ามาทำอะไร นายบัวผ้าตอบว่ามาหาข้าพเจ้า ข้าพเจ้ารู้ทันที ว่าจะมาพูดเรื่องร้องเรียน และด้วยความหวังดีของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเตือน

ทั้งคู่ว่า หากไม่อยากมีชื่อขึ้นศาล ไม่ต้องพูดอะไร และกลับไปได้ " นายบัวผ้า เข้าใจทันที จึงลากอาข้าพเจ้าที่ยึกยักไม่ยอมกลับ ให้กลับไป

19/02/2569 08:38 โทรหาศาลปกครองพิษณุโลก เพื่อปรึกษาคดี ได้รับการแนะนำให้ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์

19/02/2569 09:02 โทรหาฝ่ายความมั่นคง แจ้งเห็นประกาศของครม18/02/2569 พื้นทีชายแดนที่ถูกยกระดับ แต่ไม่ครอบคลุม พื้นที่ของข้าพเจ้า ม.7,6,13,5 ต.แม่ท้อ อ.เมืองตาก จ.ตาก ข้าพเจ้าจึงแจ้งว่าพื้นที่นี้เป็นจุดบอด จุดเปราะบาง ขอให้พิจารณาคำสั่งพิเศษเฉพาะพื้นที่ ตั้งด่านทหาร 1.จุดที่1ต้นทาง ปากทางถนนหลวง 2.จุดที่2ปลายทาง จุดออกต.นาโบสต์อำเภอวังเจ้า 3.มีการลาดตระเวนจากต้นทางไปปลายทางเป็นระยะ

19/02/2569 09.29 พ.ต.ท. ชัชชัย บริบูรณ์ สารวัตรสืบ สภ.ต. พะวอ เบอร์0956797007 โทรมาเชิญไป

สอบปากคำ แจ้งว่า ทำตามระเบียบ ข้าพเจ้าปฏิเสธ

19 /02/2569 18:55 นายจื้อเน้ง แซ่ว่าง (พ่อบุญธรรมของนายวิษณุ แซ่หาง ผู้เคยเป็นเพื่อนของข้าพเจ้า แม่นายวิษณุแซ่หาง มีศักดิ์เป็นพี่สาวร่วมบิดานอกสมรสของนายจ๊งจื้อ แสงท้าว ผู้ใหญ่บ้านหมู่7)บุกรุกเข้ามาถึง ประตูบ้านอย่างเงียบเชียบ เคาะประตู ข้าพเจ้าถามว่าใคร นายจื้อเน้งบอกตนเอง ข้าพเจ้ารู้ว่าจะมา พูดเรื่องร้องเรียน ข้าพเจ้าเห็นแก่ นายจื้อเน้งแซว่างที่เคยเป็นเพื่อนของพ่อ จึงบอกว่าไม่ต้องพูดอะไร กลับไปได้และใากบอกทุกคนที่จะมาด้วยว่า ใครอยากมีชื่อขึ้นศาล ก็มา

19/02/2569 22:25 ข้าพเจ้าร้องเรียนต่อ สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน

20/02/2569 หลังจากยื่นเรื่องให้สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินรับทราบเรื่องดังกล่าง 021423299 โทรมา กดรับ แต่เครื่องค้างทันที ไม่มีเสียงพูด กดปิดไม่ได้ ดึงเมนูลงมาได้ แต่กดโหมดเครื่องบินตัดเนตไม่ได้ จึงกด

ปุมปิด แต่หน่วง กดหลายครั้ง และปิดได้ เปิดเครื่องใหม่อีกครั้ง วิเคราะห์ และ

14:06 จึงโทรกลับที่เบอร์ดังกล่าว021423299 คุยเจ้าหน้าที่สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน แจ้งขอให้ถอนร้องเรียนออกจากระบบ เพราะอำนาจไม่อาจทับซ้อน รอจบกระบวนศาล ค่อยมาต่อที่ผู้ตรวจการแผ่นดิน ข้าพเจ้าแจ้ง ตนเองมีความเสี่ยงถูกฆาตรกรรมสูงสุด ขอเก็บข้อมูลร้องเรียนไว้ในระบบของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน เจ้าหน้าที่แจ้งให้ส่งหลักฐานแนบเพิ่ม ข้าพเจ้าส่ง เอกสาร สำเนาภาพถ่ายหมายเลขคดีดำ ทั้งชุดที่ติบรับกลับ และ สำเนาภาพถ่าย เอกสารราชการสภ.จ.ตาก สำเนาภาพถ่ายเอกสารลับเปิดผนึกส่งมือต่อมือ สภ.ต.แม่ท้อ เข้าระบบของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน

21/02/2569 10:28 รับเอกสารทางการไปรษณีย์ จากกองตรวจราชการ6 สำนักงานจเรตำรวจ

10:58 สายลึกลับ 0946663571 โทรมาขณะเปิดซอง

เอกสาร ถามว่าคุณพยุดีใช่ไหม ตอบว่าไม่ใช่เพิ่งเปิดเบอร์ ถามกลับ โทรมาจากไหน ตอบว่า บริษัท คาเธ่ย์

11:01 สาลลึกลับ 0822808099 โทรมาอีก ได้ยินว่าผู้หญิงคนเดิม จึงถาม คนเดิมไม่ใช่เหรอ ตอบ ขอโทษค่ะๆ และวางไป

แต่พอสังเกต ทำไมในระบบ จึงมีอีกเบอร์ ที่เวลา 10:57 0631908766 ด้วย ผมรับแค่2ครั้ง เอง

12:00 จะเข้า เวบศาลปกครอง แต่ใช้ Thaid ไม่ได้ เนื่องจากไม่โชว์ลิ้งค์แบบเดิม แบบเดิมคือ copy screen QR → ใช้ตัวสแกนของมือถือสแกนเกอดลิ้งค์ → เอาลิงค์ไปวางที่Samsung note → เลือกลิ้งค์ทั้งหมด จะโชว์ Thaid → เลือกThaid จะเด้งเข้าThaidได้ กดรหัสผ่าน เข้าระบบ จากนั้น เวบศาลปกครองจะloginได้

12:25 แก้ไม่ได้ แต่ใช้วิธีอื่น เข้าด้วย user และ password แท่น งมว่าเคยตั้งไว้ว่าอะไร ใช้อีเมล์ และ

เบอร์ ข้าได้ในที่สุด

22/02/2569 11:40 นายวิษณุ แซ่หาง บุตรบุญธรรม นายจื้อเน้ง แซ่ว่าง มาหา เอาเนื้อสัตว์มาให้ เขามาในฐานะเพื่อนที่สนิท แต่เราเตือนเขา ผมรู้คุณหวังดี แต่ผมรับไม่ได้ คุณเอากลับไปเถอ ะตอนนี้เราอยู่ในสภาวะที่คุณไม่รู้จัก กลับไปเถอะ และอย่ามาอีก

📌ยืนยันการรั่วไหลครั้งที่2 ของข้อมูลการร้องเรียนโดยแม่ผมเองที่ถูกข่มขู่เป็นทอดๆ เพื่อมากดผม

24/02/2569 14:15 ผมพาแม่ไปไร่ แม่ถามผม ร้องเรียนผญบ. ครั้งที่2ใช่มั้ย? อาหญิงแจ้งมาอีกที (ย้อน2วัน 22/02/2569 หลังจากแม่เข้าโบสถ์คริสต์ มีคนในโบสถ์แจ้งว่า อาหญิงแท้ๆ(ซึ่งแต่งงานมายังหมู่บ้านนี้เช่นกัน จากหมู่บ้าน หลัก กม.39 อ.พบพระ จ.ตาก เหมือนพ่อที่ย้ายมาจากที่นั่น มาที่ปัจจุบันก่อนผมกำเนิด) อาหญิงต้องการพบ แม่กลับมา ประมาณ

เที่ยงและไปเลือกตั้งสมาชิกอบต.กลางหมู่บ้านต่อ และไปบ้านอาหญิง รับข้อมูลจากอา) ว่า ตอนนี้ ผมได้ร้องเรียนครั้งที่2 ต่อตัวผญบ.ม.7 ครั้งที่2 (จริงๆ ผมร้อง สตช. ต่อ สำนักปลัดนายกรัฐมนตรี และยื่นฟ้องสตช. ต่อศาลปกครอง เวลาถัดมา ไม่เกี่ยวกับ ผญบ.แล้ว) แต่ ผมเลือกเงียบไม่เผยอะไร และสอบถามข้อมูลจากแม่ ว่า อาแจ้งอะไรมา แม่บอกว่า หลังจากผมร้อง ครั้งที่2 ตำรวจใหญ่ อยู่ไม่สุข จึงมีคำสั่งลงมาถึงตำรวจเล็ก ตำรวจเล็กจึงดือดร้อน และติดต่อสั่งผญบ.ม.7ว่า ให้เจรจากับผมให้เสร็จ ให้หยุดพฤติกรรมร้องเรียน ถ้าไม่หยุดจะจัดการเอง ผญบ.จึงเรียกประชุม พ่อเลี้ยงทั้งหมดที่มีแรงงานต่างด้าวเถื่อน เพื่อกำหนดมาตรการ สิ่งที่เกิดขึ้นคือ สั่งให้ทุกคนเอาพม่าเถื่อนไปซ่อน และอาหญิงบอกว่ามีตร.ขึ้นมา ลาดตระเวน จับได้ 2คน ครั้งแรก และจับได้3คน อีกครั้ง

และ ผญบ ม.7. จึงได้โทร ไปหานายบัวผ้า แซ่ว่าง (สอบถามจากแม่ว่า บัวผ้าคือใคร แม่บอกว่า คือ ญาติแท้ๆของผม ที่มีปู่ เป็นพี่น้องกัน นายบัวผ้า อยู่หมู่บ้าน 13 อ.พบพระ คนละที่กับนาย ซื่อ แซว่าง อาแท้ๆ ซึ่งทั้ง

คู่คือลูกพี่ลูกน้องกัน นายบัวผ้า จึงเดินทางจากหมู่บ้านตนเอง มาหานายซื่อ และพานายซื่อ มาหาผมที่มีฐานะหลานของทั้งคู่ ระยะทาง 100กม. เพื่อคุยเกลี้ยกล่อม แต่ผม ตัดบท เชิญให้กลับ ไม่ให้พูด แจ้งเพียงว่า ถ้าไม่อยากมีชื่อขึ้นศาล ให้กลับไป ไม่ต้องพูดอะไร แม่ผมบอกว่า→ อาหญิงบอกว่า →ผญบ.บอกว่า ผมร้องเรียนไปครั้งนี้ ได้ถ่ายรูป คนต่างด้าว บ้านพักคนต่างด้าวทั้งหมดส่ง แต่จริงๆ คือ ใช้ Google map เฉยๆ ไม่ได้มีการวิ่งไปถ่าย ตามที่ผญบ.พูด เพราะกลัวภัย แม้มีการถ่ายภาพที่พักพม่า ไม่กี่หลัง ที่ผมผ่าน เพราะอยู่ใกล้ แต่ไม่เคยส่งภาพถ่ายพม่า หรือที่พักของพม่าเลย ส่งเพียงแค่ ภาพถ่ายดาวเทียม google map เท่านั้น เนื่องจาก ตระหนักว่า ภาพถ่ายคนพม่า บ้านพักพม่า ไม่มีน้ำหนักทางคดี จึงไม่คิดจะส่ง เพราะผมรู้และเห็นการมีอยู่จริงตอนผ่าน ตลอดเส้นทางที่พม่าอยู่แบบเปิดเผย และการที่จะคาดคะเนส่วนที่เหลือว่าอาศัยตามไร่ที่มีแหล่งน้ำอื่นๆด้วย นั้น ไม่เกินการวิเคราะห์

📌และน่าแปลก ที่ ผญบ.รู้ถึงข้อมูล ว่า มีภาพถ่ายแนบไปกับ การร้องเรียน

นั่นหมายความว่า ข้อมูลรั่ว จาก สตช . รั่วอีกแล้ว ครั้งที่2 จากการร้องสำนักปลัดนายก และสำนักปลัดนายกส่งเรื่องไปจี้ สตช.

สตช.จึงเปิดเผยข้อมูล ข้าพเจ้าแก่ขบวนการในฝ่ายพลเรือนที่นำโดยผญบ.ม.7 อีกครั้ง

ส่วนการรั่ว เรื่องยื่นฟ้องสตชต่อศาลปกครอง ตีหมายเลขดำ ยังไม่คอนเฟิร์ม แต่จากพฤติกรรม สภ.ตพะวอ นอกเขตโทรมา จเรตำรวจ ส่งหนังสือมา ภายหลังตีเลขดำ มีความสอดคล้องว่า น่าจะรั่ว อีก แต่ในขบวนการ ฝาย จนท.รัฐ คงเผยแค่บางส่วนแก่ฝายพลเรือน ไม่ได้เผยว่า พวกตน สตช. ถูกยื่นฟ้องศาลปกครอง

ผมไม่โทษหรอกนะ สตช. ก็ต้องทำเพื่อตัวเอง การงานตัวเอง หน้าตาองค์กรตัวเอง การที่เขาจะยอมผิด เสียหน้า แถมต้องจ่ายสิบล้านอีก เขาคงไม่ยอมง่ายๆ เขาคงใช้วิธีการต่างๆเพื่อสกัดชัยชนะของผม ด้วย

กฎหมายที่เขารู้ช่องโหว่ อย่างดี หากหมดทุกช่องโหว่ แน่นอนวิธีการที่จะนำมาใช้คือฆาตรกรรมแบบเปิดเผย โยน และแบบสาบสูญ

แต่ผมก็ต้องสู้ เพื่อชีวิตตนเองเช่นกัน และผมจะสู้บนกระดานที่ขาวสะอาด เปิดเผย

หากแนวทางการต่อสู้สวนทางกัน ผมก็อยากให้ศาลคือคนกลาง ระหว่างผมกับสตช.

20/03/2569 11:02 รับเอกสารทางการผ่านไปรษณีย์ จาก สภ.จ.ตาก เนื้อความสั่งยุติเรื่องร้องเรียนครั้งที่2

11/06/2569 มีคำสั่ง ออก จากศาลปกครอง มีแค่แจ้งให้ไปฟัง คำตัดสิน แต่ปล รับฟอง หรือ ไม่รับฟ้อง ยังไม่ชัดเจน จนวันอ่านอย่างเป็นทางการ